

Nr 34

Rok X



WARSZAWA
dnia 29 listopada
1927 r.

DZIENNIK ROZKAZÓW

TREŚĆ:

II. Rozkazy ministra spraw wojskowych.

- 397. Centralna Biblioteka Wojskowa — organizacja i skład osobowy.
- 398. Archiwum Wojskowe — organizacja i skład osobowy.
- 399. Zakład amunicyjny Nr 3 — powiększenie składu osobowego (personelu wartowniczego).
- 400. Udział duszpasterzy wojskowych w statystyce ruchu naturalnego ludności — rozkaz wykonawczy.
- 401. Obwieszczenia o wydawnictwach wojskowych — ogłaszanie ich w rozkazach oddziałów.

402. Poszukiwanie osób byłych wojskowych — interwencja policji.

403. Dobieranie w oddziałach koni jednej maści.

Dział gospodarczy.

- 404. Przyjmowanie wadłów, kaucyj i zaliczek.
- 405. Bezgotówkowe wpłaty przekazów pocztowych i na konta czekowe w P. K. O.
- 406. Opłaty stemplowe od pokwitowań kas skarbowych z uiszczenia opłaty stemplowej od podań i świadectw.
- 407. Opłaty stemplowe od upoważnień na rachunkach.
- 408. Umowy na dostawy rządowe — poprawka.

Obwieszczenia.

- 1. Uruchomienie pomocniczej kasy skarbowej w Tomaszowie Mazowieckim.
- 2. Biurkowe kalendarze terminowe na rok 1928.

II. ROZKAZY MINISTRA SPRAW WOJSKOWYCH.

397.

B. Og. Org. 10140 Org.

Centralna Biblioteka Wojskowa — organizacja i skład osobowy.

Zatwierdzam niniejszą organizację Centralnej Biblioteki Wojskowej, unieważniając jednocześnie dotychczasową organizację Wojskowego Instytutu Naukowo-Wydawniczego (Dod. Tjn. Nr 27 do Dz. Rozk. Nr 47/21 — poz. 209) w części, która dotyczy Centralnej Biblioteki Wojskowej.

1. Zadaniem Centralnej Biblioteki Wojskowej jest:

- a) gromadzenie, katalogowanie, przechowywanie i udostępnianie władzom wojskowym, oraz naukowo pracującym osobom wojskowym i cywilnym książek i czasopism z zakresu wojskowości, oraz map wojskowych zarówno współczesnych, jak też o znaczeniu historycznym,
- b) prowadzenie przeglądu krajowej i zagranicznej literatury wojskowej, oraz wydawanie „Komunikatu bibliograficznego” i „Wojskowych wiadomości bibliograficznych”.
- c) prowadzenie centralnego katalogu bibliotek wojskowych dowództw okręgów korpusów,
- d) prowadzenie katalogu książek i rękopisów z zakresu wojskowości, które znajdują się w poszczególnych bibliotekach naukowych w państwie,
- e) udzielanie wiadomości bibliograficznych z zakresu wojskowości władzom wojskowym oraz naukowo pracującym osobom wojskowym i cywilnym,
- f) utrzymywanie ścisłej łączności z Wydziałem Bibliotek Ministerstwa Wyznań Rel. i Oświecenia Publ. oraz z poszczególnymi bibliotekami naukowymi w państwie, w celu udzielania sobie wzajemnej pomocy przez wzajemne wypożyczanie książek na podstawie regulaminu bibliotecznego, oraz wzajemną wymianę dubletów.

2. Centralna Biblioteka Wojskowa jest instytucją centralną i podlega bezpośrednio szefowi Sztabu Generalnego. Zależność Centralnej Biblioteki Wojskowej od dowódcy Okręgu Korpusu Nr 1, w zakresie uzupełniania i zaopatrywania oraz bezpieczeństwa

i dyscypliny normuje Dodatek Tajny Nr 5 do Dziennika Rozkazów Nr. 11/27 — poz. 22 i Dziennik Rozkazów Nr 18/27 poz. 215.

3. Centralna Biblioteka Wojskowa jest jednostką nieewidencyjną. Personel oficerski biblioteki posiada przynależność etatową i ewidencyjną do kadr oficerskich przy departamentach M. S. Wojsk., personel szeregowy biblioteki do 1 batalionu administracyjnego.

4. Centralna Biblioteka Wojskowa jest jednostką administracyjnie niesamodzielną. Personel oficerski oraz personel cywilny biblioteki posiada przynależność gospodarczą do płatnika Generalnego Inspektora Sił Zbrojnych, personel szeregowy biblioteki do batalionu sztabowego M. S. Wojsk.

5. W skład Centralnej Biblioteki Wojskowej wchodzi: dyrektor biblioteki, kustosz, bibliotekarze i kancelarja.

Dyrektor biblioteki kieruje pracami biblioteki, ponosząc z tego tytułu odpowiedzialność wobec szefa Sztabu Generalnego. Ponadto, sprawuje on fachowy nadzór nad państwowymi bibliotekami wojskowymi, w szczególności:

- a) wydaje przepisy i instrukcje w zakresie prac bibliotecznych,
- b) kieruje zakupem książek i czasopism,
- c) czuwa nad doбором pomieszczeń i urządzeń wewnętrznych bibliotek wojskowych,
- d) urządza kursy bibliotekarskie i egzaminy kandydatów na kierowników państwowych bibliotek wojskowych,
- e) przeprowadza wizytacje państwowych bibliotek wojskowych,
- f) opracowuje preliminarz budżetowy państwowych bibliotek wojskowych, z wyjątkiem bibliotek szkolnych.

W stosunku do personelu wojskowego biblioteki dyrektor biblioteki posiada uprawnienia dowódcy pułku.

Skład osobowy Centralnej Biblioteki Wojskowej — patrz strona następna.

Skład osobowy Centralnej Biblioteki Wojskowej.

WYSZCZEGÓLNIENIE	Oficerowie			Urzednicy państw.				Nizsi funkcj. państw.	U W A G I
	Sztabowi — broni	Administracyjni	S u m a	I-szej kategorii	II-giej kategorii	III-ciej kategorii	S u m a		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Dyrektor biblioteki	1	—	1	—	—	—	—	—	Ordynansi osobisci — według norm ustalonych w Dzienniku Rozkazów Nr 23.27 poz. 282. Oficerowie na stanowiskach kustosa i bibliotekarzy mogą być zastąpieni przez urzędników państwowych I-szej kategorii.
Kustosz	—	1	1	—	—	—	—	—	
Bibliotekarze	—	2	2	2	—	—	2	—	
Zastępcy bibliotekarzy	—	—	—	—	4	—	4	—	
Kanceliści i woźni	—	—	—	—	—	2	2	4	
Stan liczebny Centr. Biblioteki Wojsk.	1	3	4	2	4	2	8	4	

398.

B. Og. Org. 10141 Org.

Archiwum Wojskowe — organizacja i skład osobowy.

W związku z reorganizacją Wojskowego Biura Historycznego (Dz. Rozk. Nr 19/27 poz. 226) zatwierdzam niniejszą organizację Archiwum Wojskowego, unieważniając jednocześnie dotychczasową organizację Wojskowego Instytutu Naukowo-Wydawniczego (Dod. Tjn. Nr 27 do Dz. Rozk. Nr 47/21 — poz. 209 i Dod. Tjn. Nr 5 do Dz. Rozk. Nr. 12/25 — poz. 8) w części, która dotyczy Centralnego Archiwum Wojskowego.

1. Zadaniem Archiwum Wojskowego jest:

A) gromadzenie, inwentaryzowanie i przechowywanie akt, które posiadają znaczenie dla historii wojskowości, w szczególności:

- akt, które dotyczą wojskowości polskiej przed upadkiem państwa polskiego, oraz w okresie powstań narodowych,
- akt, które dotyczą wojskowości polskiej, (organizacji, związków i formacji wojskowych) w okresie wojny 1914—1918,
- akt, które dotyczą wojskowości polskiej po powstaniu państwa polskiego,
- akt, które dotyczą wojskowości obcych, a pozostają w związku z wojskowością polską,

B) rejestracja akt wojskowych w archiwach i bibliotekach państwowych, oraz publicznych i prywatnych,

C) wydawanie katalogów akt wojskowych i wydawnictw specjalnych,

D) sprawowanie nadzoru nad registraturami wojskowymi i opracowywanie dla nich przepisów i instrukcji,

E) załatwianie kwerend władz, urzędów i osób prywatnych, z tem zastrzeżeniem, że kwerendy osób prywatnych, które dotyczą akt tajnych, mogą być załatwiane po uzyskaniu zezwolenia szefa Sztabu Generalnego,

F) uwierzytelnianie i wydawanie odpisów i wyciągów z akt.

2. Archiwum Wojskowe jest instytucją centralną i podlega bezpośrednio szefowi Wojskowego Biura Historycznego. Zależność Archiwum Wojskowego od dowódcy Okręgu Korpusu Nr I, w zakresie uzupełniania i zaopatrywania, oraz bezpieczeństwa i dyscypliny normuje Dodatek Tajny Nr 5 do Dziennika Rozkazów Nr 11/27 — poz. 22 i Dziennik Rozkazów Nr 18/27 poz. 215.

3. Archiwum Wojskowe jest jednostką nieewidencyjną. Personel oficerski archiwum posiada przynależność etatową i ewidencyjną do kadry oficerskiej przy departamentach M. S. Wojsk., personel szeregowy do 1 batalionu administracyjnego.

4. Archiwum Wojskowe jest jednostką administracyjnie niesamodzielną. Personel oficerski i personel cywilny archiwum posiada przynależność gospodarczą do płatnika Generalnego Inspektoratu Sił Zbrojnych, personel szeregowy archiwum do batalionu sztabowego M. S. Wojsk.

5. W skład Archiwum Wojskowego wchodzi: dyrektor archiwum, kustosz, archiwariusze i kancelarja.

Dyrektor archiwum kieruje pracami archiwum, ponosząc z tego tytułu odpowiedzialność wobec szefa Wojskowego Biura Historycznego.

W stosunku do personelu wojskowego archiwum posiada on uprawnienia dowódcy pułku.

Skład osobowy Archiwum Wojskowego — niżej.

Skład osobowy Archiwum Wojskowego.

WYSZCZEGÓLNIENIE	Oficerowie			Urzednicy państw.			Nizsi funkcyj. państw.	U W A G I
	Stabowi — broni	Administracyjni	Suma	II-giej kategorii	III-ciej kategorii	Suma		
1	2	3	4	5	6	7	8	9
Dyrektor archiwum	1	—	1	—	—	—	—	Ordynensi osobiści — według norm ustalonych Dziennikiem Rozkazów Nr 23.27 poz. 282.
Kustosz	—	1	1	—	—	—	—	
Starsi archiwariusze	—	3	3	—	—	—	—	
Archiwariusze	—	—	—	4	—	4	—	Urzednicy państwowi na stanowiskach pomocników archiwariuszy mogą być zastąpieni do końca roku 1930 przez podoficerów zawodowych.
Pomocnicy archiwariuszy	—	—	—	—	8	8	—	
Kierownik kancelarji	—	1	1	—	—	—	—	Do pomocniczych prac archiwalnych w związku z pracami Wojsk. Biura Hist. dyrektor archiwum wydziela potrzeby personel ze składu osobowego archiwum.
Kanceliści i woźni	—	—	—	—	2	2	3	
Stan liczebny Archiwum Wojskowego	1	5	6	4	10	14	3	

399.

B. Og. Org. 10306 Org.

Zakład amunicyjny Nr 3 — powiększenie składu osobowego (personelu wartowniczego).

W celu zapewnienia ochrony magazynów amunicyjnych w Regnach, powiększam do czasu reorganizacji służby uzbrojenia skład osobowy zakładu amunicyjnego Nr 3 (pluton robotniczo wartowniczy) o 4 podoficerów zaw., 48 szeregowych niezaw., oraz 39 stróżów cywilnych. Szeregowych tych należy przenieść służbowo z pułków artylerji O. K.

400.

O. I Sat. Gen. 4164 Mob. Mat.

Udział duszpasterzy wojskowych w statystyce ruchu naturalnego ludności — rozkaz wykonawczy.

Na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 1 lutego 1927 r. o statystyce ruchu natural-

nego ludności (Dz. U. R. P. Nr 10/27 poz. 76), oraz na zasadzie rozporządzenia prezesa rady ministrów i ministra spraw wojskowych z dnia 25 listopada 1926 r. w sprawie organizacji kościelnej duchowieństwa wojskowego (Dz. U. R. P. 124/26 poz. 714) rozkazuję:

Art. 1.

Duszpasterze wojskowi wyznań katolickich, posiadający prawa urzędników stanu cywilnego współpracują z Głównym Urzędem Statystycznym w pracach statystycznych ruchu naturalnego ludności, za pośrednictwem właściwych szefów okręgowych duszpasterstw katolickich.

Duszpasterze wojskowi wyznań niekatolickich współpracują w sprawach statystycznych ruchu naturalnego ludności w sposób pośredni, poniżej określony.

Art. 2.

Szefowie okręgowych duszpasterstw katolickich:
a) komunikują bezpośrednio Głównemu Urzędowi Statystycznemu o wszelkich zmianach, do-

tyczących podległych im parafij wojskowych, zarówno co do utworzenia nowych parafij, skasowania lub połączenia istniejących, jak i co do zmian obzarów poszczególnych parafij; zawiadomienie powinno nastąpić niezwłocznie po dokonaniu zmiany;

- b) rozsyłają w pierwszej połowie grudnia wszystkim parafiom wojskowym otrzymane od Głównego Urzędu Statystycznego druki sprawozdawcze, a mianowicie:

formularze wzór A. — do kwartalnych wykazów akt zawartych małżeństw,
formularze wzór B. — do kwartalnych wykazów akt urodzeń,
formularze wzór C. — do kwartalnych wykazów zgonów;

- c) prowadzą dokładną kontrolę terminów i ilości wysłanych druków, jak również przestrzegają, aby wszystkie parafie wojskowe i właściwe urzędy duszpasterskie nadesłały sprawozdania w terminach przepisanych, a mianowicie:

za pierwszy kwartał — najpóźniej do dnia 15 kwietnia,
za drugi kwartał — do dnia 15 lipca,
za trzeci kwartał — do dnia 15 października, — i
za czwarty kwartał — do dnia 15 stycznia.

Art. 3.

Po otrzymaniu sprawozdań kwartalnych od parafij wojskowych i urzędów duszpasterskich szefowie okręgowych duszpasterstw katolickich sprawdzają:

- czy są z każdej parafii wszystkie trzy rodzaje wykazów A, B i C,
- czy liczby porządkowe metryk stanowią dalszy ciąg liczb porządkowych poprzedniego kwartału (rubr. 2 wykazów A, B i C), i czy nie ma liczb opuszczonych,
- czy na wszystkie pytania, w wykazach zawarte, zostały udzielone właściwe odpowiedzi, zgodnie z instrukcją prowadzenia tych wykazów,
- w razie ujawnienia braku lub niedokładności zażądają od właściwych parafij wojskowych i urzędów duszpasterskich wyjaśnień, sprostowań lub uzupełnień,
- spowodują, aby lekarz wojskowy, względnie powiatowy skontrolował zupełność zapisów o przyczynie zgonu i wpisał w rubryce 13 formularza C. odpowiadający numer skróconego statystycznego wykazu przyczyn zgonu (zał. Nr 1).

Art. 4.

Po sprawdzeniu wykazów i należytym w razie potrzeby uzupełnieniu, wyjaśnieniu, względnie ich sprostowaniu, szefowie okręgowych duszpasterstw katolickich wypełniają wykaz wzór D:

- a) wpisują do właściwych rubryk dla każdej parafii wojskowej i urzędu duszpasterskiego oddzielnie liczby zarejestrowanych akt zawartych małżeństw, urodzeń i zgonów, przyczem

- poszczególne rubryki małżeństw, urodzeń, względnie zgonów powinny być podsumowane dla całego okręgu korpusu,
- dokładność zestawienia powinna być stwierdzona podpisem i pieczęcią starostwa.

Art. 5.

Szefowie okręgowych duszpasterstw katolickich odsyłają do Głównego Urzędu Statystycznego wszystkie wykazy, t. j. A, B, C i D, najpóźniej do dnia 15 maja, 15 sierpnia, 15 listopada i 15 lutego, za każdy miniony kwartał kalendarzowy.

Art. 6.

Duchowni wojskowi wyznań niekatolickich współpracują w sprawach statystyki ruchu naturalnego ludności w następujący sposób:

- Duchowni wojskowi wyznań niekatolickich nie wystawiają metryk urodzin i zaślubin do czasu uzyskania przez nich praw urzędników stanu cywilnego na zasadzie statutów, normujących stosunek prawny poszczególnych kościołów niekatolickich do państwa.
- W wypadku, gdy wojskowy duchowny niekatolicki czynny jest przy wspomnianych w punkcie a) aktach religijnych, wtedy zawiadomia o dokonanych akcie właściwy urząd stanu cywilnego, a to w celu wystawienia metryki i statystycznego jej ujęcia.
- W wypadku zgonu metrykę śmierci, wystawioną przez odpowiedniego duchownego niekatolickiego należy przesłać do właściwego urzędu stanu cywilnego, w celu ujęcia jej w statystykę.

Art. 7.

W wypadku zgonu osoby wojskowej w miejscowości nieposiadającej wojskowego duchownego danego wyznania niekatolickiego, przesyła najbliższy duchowny wojskowy katolicki do właściwego duchownego niekatolickiego zawiadomienie o śmierci, w celu wykonania czynności, określonych w art. 6 pkt c).

Duchowny wojskowy katolicki, sporządzający zawiadomienie, odnoszące się do faktu zgonu osoby wojskowej wyznania niekatolickiego, nie wykazuje tego faktu w swoich zestawieniach statystycznych.

Przepisy przejściowe.

Art. 8.

Sprawozdanie za czas od chwili sporządzenia przez właściwy wojskowy urząd duszpasterski pierwszej metryki chrztu, ślubu, czy zgonu do dnia 31 grudnia 1927 r. należy odesłać w formie wykazów sumerycznych wzoru E, ze wskazaniem tylko ogólnej liczby sporządzonych akt małżeństw, urodzeń i zgonów dla każdego roku osobno. Wykazy wzoru E, winny być nadesłane jednocześnie z wykazami za I kwartał 1928 r.

Odnośne wykazy oddziałów zlikwidowanych prześle Kurja Biskupia W. P. do dnia 15 stycznia 1928 r.

W załączeniu — instrukcja dla proboszczów parafii wojskowych i urzędów duszpasterskich w sprawie wypełniania formularzy statystycznych (zał. Nr 2).

Zapotrzebowania na druki wzorów A, B, C, D, E skierują okręgowi szefowie duszpasterstw katolic-

kich do Głównego Urzędu Statystycznego w Warszawie (al. Jerozolimska 32).

Otrzymane druki należy rozesiać zainteresowanym parafiom wojskowym i urzędom duszpasterskim.

Załącznik Nr 1.

WYKAZ STATYSTYCZNY PRZYCZYN ZGONÓW.

Liczba skróconego mianownictwa międzynarodowego	P R Z Y C Z Y N A Z G O N U	Liczby pełnego mianownictwa międzynarodowego
1	Dur brzuszny i rzekomy	1
2	Dur osutkowy	2
3	Zimnica	5
4	Ospa	6
5	Odra	7
6	Pionnica (szkarlatyna)	8
7	Krzusiec (koklusz)	9
8	Błonica (dyfteryt) i dławiec (krup)	10
9	Grypa (influenza)	11
10	Cholera azjatycka	14
11	Cholera swojska	15
12a	Czerwonka	16
12b	Inne choroby nagminne	3, 4, 12, 13, 17—25
13	Gruźlica narządu oddechowego	32
14	Gruźlica opon mózgowych	33
15	Gruźlica innych narządów	34—38
16	Rak i inne nowotwory złośliwe	43—49
17	Zapalenie opon mózgowych	70
18	Udar i rozmiękczenie mózgu	73, 81
19	Choroby serca	85—87
20	Ostry niezbyt oskrzeli	97, a. c.
21	Przewlekły niezbyt oskrzeli	97, b. d.
22	Zapalenie płuc	99
23	Inne choroby narządu oddechowego	95, 96, 98, 100—105
24	Choroby żołądka, z wyłączeniem raka	109a, 110
25	Nieżyt kiszek i żołądka u dzieci do 2 lat	111
26	Zapalenie wyrostka robaczkowego i kąticy	115
27	Przepuklina i niedrożność jelit	116
28	Marskość wątroby	119
29	Zapalenie nerek ostre i przewlekłe	125, 126
30	Guzy nierakowe i inne choroby narządów płciowych u kobiet	134—139
31	Gorączka płożowa	143
32	Inne choroby ciąży i porodu	140—142, 144—147
33	Wadłość wrodzona i wady rozwoju	157, 158B, 159
34	Uwład starczy	162
35	Śmierć gwałtowna	173—201
36	Samobójstwo	162—172
37	Inne choroby	26—31, 39—41, 50—69, 71, 72, 74—80, 82—84, 88—94, 106B, 107, 108, 109b, 112, 113, 117, 118, 120—124, 127—133, 148—150, 152—156, 160, 161
38	Choroba niewiadoma albo źle określona	202, 203A.

W wykazie akt zgonów lekarz powinien wpisać liczbę podaną w rubryce 1 niniejszego wykazu statystycznego (skrócone mianownictwo międzynarodowe). Liczby rubryki ostatniej odpowiadają liczbom mianownictwa chorób i przyczyn zgonów, przyjęte przez Komisję Międzynarodową w Paryżu dnia 14.X.1920. (Wydanie polskie Min. Zdrowia Publicznego, Warszawa 1922 r.) i podane są w niniejszym wykazie statystycznym dla orientacji.

Załącznik Nr 2.

I N S T R U K C J A

dla proboszczów parafii wojskowych i urzędów duszpasterskich w sprawie wypełniania i odsyłania formularzy statystycznych, dotyczących ruchu naturalnego ludności, należące do tych parafii, wydane przez ministra spraw wojskowych, na mocy art. 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1.II.1927 r. o statystyce ruchu naturalnego ludności (Dz. U. R. P. Nr 10 poz. 76) i w uzupełnieniu rozkazu ministra spraw wojskowych, ogłoszonego w Dzienniku Rozkazów M. S. Wojsk. Nr 34/27 poz. 400.

Przepisy ogólne.

§ 1.

Osoby, prowadzące księgi metrykalne parafii wojskowych i urzędów duszpasterskich, są obowiązane z faktów, zarejestrowanych przez nie w tych księgach, przysyłać właściwemu szefowi duszpasterstwa okręgu korpusu sprawozdania indywidualne, w formie wykazów akt małżeństwa (formularz wzór A), wykazów akt urodzeń (formularz wzór B) i wykazów akt zgonów (formularz wzór C).

§ 2.

Sprawozdania za pierwszy kwartał winny być przesłane najpóźniej dnia 15 kwietnia, za drugi kwartał najpóźniej dnia 15 lipca, za trzeci kwartał najpóźniej dnia 15 października i za czwarty kwartał najpóźniej dnia 15 stycznia.

Formularze statystyczne winny być wysyłane także i w tym wypadku, gdy w ubiegłym okresie żadnych faktów małżeństw, urodzeń lub zgonów nie zarejestrowano.

§ 3.

Sprawozdanie indywidualne należy sporządzać natychmiast w obecności stron w tym celu, ażeby osoby, zgłaszające się do aktu mogły udzielić informacji nie wpisywanych do aktu stanu cywilnego, względnie ksiąg metrykalnych, a potrzebnych do prawidłowego wypełniania wykazów statystycznych.

W formularzach statystycznych muszą być wypełnione wszystkie rubryki; o ile jednak w wypadkach zgółu wyjątkowych jakaś rubryka dla braku danych nie może być wypełniona, należy przyczynę tego zaznaczyć w tej samej rubryce, względnie w rubryce uwag.

§ 4.

Zarejestrowane fakty należy wpisywać do formularzy statystycznych, w miarę, jak się sporządza akta stanu-cywilnego, aż do wyczerpania miejsca na

formularzu. Tem samym nie należy używać oddzielnych formularzy statystycznych dla każdej miejscowości, względnie garnizonu, czy oddziału.

Formularzy statystycznych dostarcza Główny Urząd Statystyczny przed rozpoczęciem roku sprawozdawczego, za pośrednictwem właściwego szefostwa duszpasterstwa okręgu korpusu.

§ 6.

Korespondencja parafii wojskowych z szefostwami duszpasterstwa i Głównym Urzędem Statystycznym w sprawach statystycznych jest zwolniona od opłat pocztowych na tych zasadach, na jakich jest zwolniona od opłat pocztowych wszelka inna korespondencja urzędowa.

§ 7.

Liczbę porządkową rubryki 1 formularzy A, B, C zaczynać się powinien od jedynki w każdym wykazie. Liczby numerów aktu stanu cywilnego (rubryka 2 formularzy A, B i C) mają być kolejne dla całego roku, stosownie do numeracji właściwych ksiąg.

Żaden zapis skuteczniejszy w księgach, a opatrzony numerem kolejnym, nie może być opuszczony w nadsyłanych sprawozdaniach.

§ 8.

Przy wypełnianiu rubryki daty urodzenia, względnie wieku (rubryki 6 i 10 formularza A, rubryki 15 i 16 formularza B i rubryka 8 formularza C) należy podawać ściśle datę urodzenia; tylko w razie całkowitej niemożności ustalenia tej daty, dopuszczalne jest podanie wieku w liczbie lat skończonych.

§ 9.

Przy wypełnianiu rubryki wyznania (rubryki 7 i 11 formularza A, rubryki 12, 13 i 14 formularza B., rubryka 11 formularza C) należy unikać ogólnikowych określeń, jak np. katolickie, ewangelickie, greckie i t. p., lecz trzeba podawać dokładnie — czy rzymsko-katolickie, czy ewangelicko-augsburskie, czy ewangelicko-helweckie, czy prawosławne i t. p.

§ 10.

Przy wypełnianiu rubryki stanu cywilnego (rubryki 8 i 12 formularza A, rubryka 10 formularza C) należy wpisywać, stosownie do okoliczności: kawaler, panna, wdowiec, wdowa, rozwiedziony, rozwiedziona.

§ 11.

Przy wypełnianiu rubryki miejsca urodzenia, względnie zgonu (rubryka 8 formularza B, rubryka 7 formularza C) należy podawać nazwę miasta, wzglę-

dnie gminy wiejskiej i powiatu, gdzie fakt urodzenia, względnie zgonu nastąpił.

§ 12.

Przy urodzeniach wielorakich (rubryka 9 formularza B), jak bliźnięta, trójki i t. p., powinno być każde urodzone dziecko wciągnięte kolejno do oddzielnej rubryki poziomej wykazu, przyczem w rubryce 9 należy umieścić przy każdym zapisie stosowną uwagę: „dwoj.„ „troj.„ i t. p.

§ 13.

Przez martwo urodzone rozumie się dziecko, które przyszło na świat przynajmniej w 7 miesiącu ciąży, i które w chwili przecinania powiny nie dawało znaku życia, o ile później nie zostało do życia przywrócone.

Dzieci martwo urodzone są zapisywane tylko do ksiąg urodzeń i wykazywane tylko w sprawozdaniach wzoru B.

§ 14.

Przy wypełnianiu rubryk przyczyny zgonu (rubryka 12 formularza C) należy żądać od osób, zgłaszających się do aktu podawania istotnej przyczyny śmierci, unikając ogólnikowych określeń, jak np. zapalenie, gorączka, słabość i t. p.

W rubryce 13, należy zaznaczyć, stosownie do okoliczności „tak” lub „nie” — unikając skrótów, kresek, znaków delto i t. p.

§ 15.

Do określonych w § 1 wykazów należy wpisywać tylko te metryki chrztu, ślubu czy zgonu, które nie zostały jednocześnie zapisane przez urzędy stanu cywilnego, a to w celu uniknięcia podwójnego wykazywania tych samych faktów.

Z tego samego powodu nie należy wpisywać do wykazów statystycznych faktu zawarcia małżeństwa, który nastąpił przed władzą administracyjną i został wpisany do prowadzonych przez nią ksiąg metrykalnych.

Przepisy przejściowe.

§ 16.

Sprawozdanie indywidualne w formie określonej w § 1 przesyłane periodycznie, w myśl § 2, powinno być przesłane za czas ubiegły, t. j. od chwili sporządzenia przez samego kapelana W. P. pierwszej metryki chrztu, ślubu czy zgonu do dnia 31 grudnia 1927 r. w formie wykazów sumarycznych wzoru E, ze wskazaniem tylko ogólnej liczby sporządzonych akt małżeństw, urodzeń i zgonów, dla każdego roku osobno.

W uwagach do każdego roku należy zaznaczyć, jak zapisywano martwo urodzonych, t. j., czy tylko do ksiąg urodzeń, czy tylko do ksiąg zgonów, czy też do ksiąg urodzeń i zgonów jednocześnie.

W wykazach należy uwzględnić wszystkie istniejące w księgach zapisy metrykalne, a więc także odnoszące się do osób wyznania niekatolickiego (fakty zgonów).

§ 17.

W sprawozdaniach za rok 1927, mogą być niewypełnione i nieobjaśnione rubryki, co do danych, nieobjętych księgami metrykalnymi.

401.

O. III Szt. Gen. 5459. Wyszak.

Obwieszczenia o wydawnictwach wojskowych — ogłaszanie ich w rozkazach oddziałów.

Wojskowy Instytut Naukowo-Wydawniczy daje co miesiąc do rozkazów dowódców okręgów korpusów notatki w formie obwieszczenia (awiza) o wydawnictwach wojskowych, które ukazują się w ciągu każdego miesiąca.

Notatki te, są obowiązane w całości przepisywać z rozkazów D. O. K. do swych rozkazów wszystkie dowództwa oddziałów do batalionów samodzielnych wódł włącznie, aby w ten sposób zapoznać korpus oficerski i podoficerski z nowymi zdobyczami literatury wojskowej.

402.

B. Og. Adm. 7492.

Poszukiwanie osób byłych wojskowych — interwencja policji.

W sprawie poszukiwania osób byłych wojskowych, do których skarb państwa rości pretensje z tytułu poprzedniej ich służby czynnej (zaliczki zwrotne, pobrane w czasie służby czynnej, długie skarbowe za wyrządzone straty w majątku wojskowym, zwrot sort mundurowych, wypożyczonych szeregowym zwolnionym do rezerwy i t. p.), zarządzam:

Zainteresowane formacje wojskowe, mające rozrachunki pieniężno-materiałowe z wojskowymi, przeniesionymi do rezerwy, pospolitego ruszenia, zwolnionymi z wojska (urlopowanymi szeregowymi służby czynnej) powinny zwracać się w sprawie wskazania miejsca zamieszkania tych osób do ich oddziałów macierzystych, z których nastąpiło przeniesienie do rezerwy, pospolitego ruszenia, zwolnienie z wojska (urlopowanie).

Oddziały macierzyste, do których wpłyną tego rodzaju zapytania, powinny po dokładnem zbadaniu posiadanych danych ewidencyjnych na podstawie ich załatwić sprawę wyczerpująco i udzielać odpowiedzi jak najrychlej.

Jeżeli dane posiadane przez oddział macierzysty okazały się niewystarczające, sprawę należy przesłać do tej P. K. U., do której przesłano dokumenty ewidencyjne poszukiwanej osoby. O przesłaniu sprawy do załatwienia innej formacji należy zawiadomić formację zainteresowaną.

Powiatowy komendant uzupełnień po otrzymaniu pisma w sprawie poszukiwania byłych osób wojskowych służby czynnej, powinien — na zasadzie posiadanych danych ewidencyjnych — udzielić wyczerpującej odpowiedzi. Gdyby jednak dane posiadane przez P. K. U., oparte na wykonywaniu instrukcji ogólnokrajowej i szczegółowych wskazówek dla powiatowych komendantów uzupełnień i dowódców formacji §§ 1 i 2, 4, 5, 6, 7 — okazały się niewystarczające, wówczas powiatowy komendant uzupełnień, na zasadzie § 10 tej instrukcji, zwraca się do właściwej władzy administracyjnej I instancji z prośbą o zarządzenie poszukiwań tych osób, a po otrzymaniu od niej odpowiedzi, zawiadamia dowódcę właściwego oddziału o wyniku poszukiwań, oraz wykorzystuje otrzymane informacje dla własnych celów ewidencyjnych.

W wypadku, gdy zajdzie konieczność ściągnięcia od szeregowych zwolnionych z czynnej służby wypytanych sort mundurowych, należy zwracać się do władz administracyjnych I instancji za pośrednictwem P. K. U. z prośbą o zarządzenie poszukiwań odpowiednich szeregowych rezerwy, względnie pospolitego ruszenia i w razie odszukania — odebrania od nich sort mundurowych i odesłania do formacji.

Wszelkie poszukiwania takich osób przez poszczególne formacje wojskowe drogą zwracania się do władz administracyjnych I instancji są niedopuszczalne, a jedynie kompetentni w tych sprawach są komendanci P. K. U. i im tylko przysługuje prawo bezpo-

średniego znoszenia się z władzami administracyjnymi I instancji.

Również zwracanie się formacji wojskowych do władz policji państwowej o wyjaśnienia w tych sprawach jest niedopuszczalne.

W wypadkach, w których dowódcy formacji są upoważnieni do używania interwencji policji, należy zwracać się do właściwej władzy administracyjnej I instancji, t. j. do starostwa, względnie komisariatu rządu w miastach wydzielonych, a w Krakowie i Lwowie — do dyrekcji policji, gdyż w myśl art. 14 ustawy o policji państwowej z dnia 24.VII 1919 r. Dz. Pr. 61 poz. 363 — zwracanie się władz wojskowych do policji państwowej odbywać się może tylko za pośrednictwem władz administracyjnych I instancji.

Zaznaczam, że zwracać się do władz administracyjnych z prośbą o interwencję policji można jedynie w tych wypadkach, gdy chodzi o czynności leżące ustawowo w zakresie obowiązków policji, t. j. utrzymanie bezpieczeństwa, spokoju i porządku publicznego.

Wyjątek tak w jednych, jak i w drugich wypadkach stanowią wojskowa władza sądowa i żandarmerja, których jednak postępowanie regulują osobne postanowienia.

403.

Dep. Kaw. 10894 Rom.

Dobieranie w oddziałach koni jednej maści.

Ogłoszony w Dzienniku Rozkazów Nr 17.22 poz. 266 rozkaz zabraniający dobierania koni w oddziałach według jednolitej maści, unieważniam.

DZIAŁ GOSPODARCZY.

404.

Szef Adm. 6373 Budi.

Przyjmowanie wadów, kaucyj i zaliczek.

Okólnik Ministerstwa Skarbu L. D. O. P./5284/III z dnia 10 września 1927 r.

„Przy przyjmowaniu przez władze i urzędy państwowe wadów przy przetargach, kaucyj na zabezpieczenie umów ze skarbem państwa, oraz przy przyjmowaniu zabezpieczeń zaliczek, wydanych na dostawę rządowe, jak również udzielanych przez skarbnictwo kredytów celnych, akcyzowych, transportowych i innych—Ministerstwo Skarbu prosi o stosowanie następujących przepisów:

§ 1. Wadja winna być pobierana przy przetargach w wysokości od 1% do 5% ceny ofertowej i mogą być składane:

- 1) w gotówiznie;
- 2) w płatnych okazicielowi książeczkach wkładowych lub asygnatach kasowych, wydanych przez instytucje uprawnione do tego na podstawie § 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr 114 poz. 1018);
- 3) w papierach państwowych i akcjach Banku Polskiego, obliczanych po kursie ogłaszanym przez Ministerstwo Skarbu;
- 4) w innych papierach pupilarnych — w 75% przeciętnej ceny giełdowej z ostatniego dnia notowań;

5) w akcjach dopuszczonych do obrotów i notowań giełdowych na jednej co najmniej z giełd krajowych, obliczanych najwyżej w 50% przeciętnej ceny giełdowej z ostatniego dnia notowań, przyczem nie mogą być przyjęte akcje nienotowane w ciągu 15 dni przed dniem złożenia na wadium; akcje budzące jakąkolwiek wątpliwość co do ich wartości lub łatwości zrealizowania, mogą być przyjmowane tylko z wyjątkową ostrożnością, według oceny zmniejszonej według uznania odnośnej władzy lub urzędu poniżej 50% giełdowej wartości tych akcji;

6) w listach gwarancyjnych (dokumentach poręki) instytucji kredytowych, z zastrzeżeniem, że listy takie zostaną przychylnie zaopiniowane przez Ministerstwo Skarbu (Departament Obrotu Pieniężnego) z punktu widzenia stanu interesów odnośnych instytucji kredytowych;

7) w wekslach z dwoma lub więcej podpisami (dwo lub więcej osób (firm) wekslowo zobowiązanych).

Opinię o zdolności kredytowej osób (firm), które mają być wekslowo zobowiązane, o ile ich odnośna władza lub urząd nie posiada, należy zasięgać w Ministerstwie Skarbu (Dep. Obrotu Pieniężnego).

Norma, w jakiej wadium ma zabezpieczać cenę ofertową (1% do 5%), jest zależna od uznania władzy lub urzędu przyjmującego wadium, z zastrzeżeniem, że od osób (firm) poważnych i dobrze znanych instytucji przyjmującej wadium, może być ono pobrane w stosunku niższym, w innych zaś wypadkach — w stosunku wyższym, ewentualnie aż do wysokości 5% ceny ofertowej.

Pobieranie wadium w formie przewidzianej w p. p. 6 i 7 może nastąpić tylko wyjątkowo, jeżeli nie można uzyskać innych wartości, przyczem wadja w wekslach mogą być pobierane tylko od osób (firm) akredytowanych w Banku Polskim, lub wogóle dobrze znanych z pomyślnego stanu interesów i z wywiązywania się z przyjętych zobowiązań bez zarzutu pod względem etyki kupieckiej.

§ 2. Kaucje na zabezpieczenie umów winny być wymagane w wysokości zależnej od rozmiaru i znaczenia dostawy lub roboty, oraz wysokości przewidzianej kary konwencjonalnej, jednak w stosunku nie niższym, niż 5% ceny umownej.

Kaucje mogą być składane w formie przewidzianej dla wadium.

§ 3. Na kaucje mogą być przyjmowane zabezpieczenia hipoteczne na nieruchomościach z takim wycenieniem, aby z poprzedzającym je wpisami hipotecznymi mieściły się w 50% do 75% szacunkowej wartości odnośnych nieruchomości.

Na wadja (§ 1) zabezpieczenia hipoteczne mogą być przyjmowane tylko od osób (firm), będących w stałych stosunkach handlowych z odnośną władzą lub urzędem.

Szacunek nieruchomości może być przyjęty:

1) według szacunków instytucji kredytu długoterminowego, przyczem sumy szacunków przedwojennych winny być przerachowywane w stosunku 1 zł = 0,375 rb. ros. = 0,95 kor. austrj.-węg. = 0,81 mk. niem.;

2) w razie braku szacunku instytucji wymienionych w punkcie poprzednim — według szacunku, ustalonego przez władzę skarbową celem wymiaru podatku majątkowego, zgodnie z rozporządzeniem ministra skarbu z dnia 15 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr 123, poz. 996).

Wartość budynków, o ile nie została uwzględniona w szacunkach wymienionych w p. p. 1 i 2 niniejszego paragrafu, przyjmuje się w wysokości szacunku sporządzonego przez publiczny zakład ubezpieczeń.

W braku powyżej wskazanych danych szacunkowych, w b. zaborach pruskim i austriackim szacunki mogą być przyjmowane na podstawie oceny zaprzysiężonych znawców sądowych; gdy oszacowanie takie ma charakter szacunku technicznego, to dla ostatecznego ustalenia szacunkowej wartości nieruchomości miarodajny będzie końcowy wynik cyfrowy ekspertyzy, zmniejszony o 50%; o ile oszacowanie uskutecznione było z punktu widzenia wartości obiegowej szacowanego obiektu, to ostateczny wynik może być przyjęty bez zmian jako wartość danej nieruchomości.

W braku danych szacunkowych, wymienionych w p. p. 1 i 2 w b. zaborze rosyjskim, a również i w b. zaborach pruskim i austriackim, mogą być przyjmowane szacunki sporządzone przez kompetentne w odnośnych zakresach urzędy państwowe (np. okręgowe dyrekcje robót publicznych).

§ 4. W razie możliwości przyjęcia szacunku nieruchomości według oceny instytucji kredytu długoterminowego, publicznego zakładu ubezpieczeń (odnośnie do budowli) lub kompetentnego urzędu państwowego, kaucja może być zabezpieczona w 75% szacunkowej wartości nieruchomości. W innych wypadkach kaucja może być zabezpieczona tylko w pierwszych 50% szacunkowej wartości nieruchomości.

§ 5. Przy zabezpieczeniu hipotecznym budynku bezwarunkowo winny być ubezpieczone od ognia. Na dowódzie ubezpieczenia winna być uczyniona wzmianka uskuteczniiona przez zakład ubezpieczeń na wniosek ubezpieczającego, że odszkodowanie pogorzelowe nie może być wypłacone bez zgody odnośnej władzy lub urzędu państwowego.

O ustanowieniu zabezpieczenia hipotecznego władza lub urząd państwowy zawiadamia zakład ubezpieczeń.

§ 6. Zaliczki, wypłacone na dostawy i roboty rządowe, oraz udzielone przez skarby państwa kredyty akcyzowe, celne, transportowe i inne, winny być zabezpieczone według przepisów §§ 1—5 niniejszego okólnika.

§ 7. Przy przyjmowaniu listów gwarancyjnych instytucji kredytowych należy w każdym poszczególnym wypadku zwracać się o opinię do Ministerstwa Skarbu (Dep. Obrotu Pieniężnego).

Opinie o gwarancjach zagranicznych instytucji kredytowych za towarzystwa żeglugi mogą być zbierane

rane przez urząd emigracyjny bez odnoszenia się do Ministerstwa Skarbu.

§ 8. Przy zasięgnięciu opinii o zabezpieczeniach wekslowych nie należy przysyłać weksli, lecz podać jedynie sumę, nazwiska osób, względnie nazwy firm, które mają być wekslowo zobowiązane, oraz termin, do którego weksel ma służyć jako zabezpieczenie.

Opinie o wekslowych zabezpieczeniach należy akcyzowych, kredytowych fabrykom i rafinerjom cukru oraz rafinerjom nafty, winny być zbierane przez właściwe izby skarbowe bez odnoszenia się do Ministerstwa Skarbu.

§ 9. Opinie Ministerstwa Skarbu o listach gwarancyjnych i wekslach, wydane na podstawie zebranych przez Ministerstwo informacji, odnoszą się tylko do oceny zdolności kredytowej zaciągającego zobowiązanie, zatem prawną-formalną stroną zabezpieczenia (stylizacja listu gwarancyjnego, należyte wystawienie weksli i t. p.) winna być zbadana przez władzę, względnie urząd występujący w charakterze strony.

§ 10. Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 października 1927 r. i jednocześnie uchyla okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 21 kwietnia 1925 r. L. 872/DB/3, nie naruszając dotyczących tego samego przedmiotu przepisów, zawartych w obowiązujących dotychczas rozporządzeniach specjalnych.

Warszawa, dnia 10 września 1927 r. Minister skarbu: (—) G. Czechowicz".

Podając powyższy okólnik do wiadomości i ścisłego zastosowania, jednocześnie podkreślam, że okólnik ten znosi poprzednie zarządzenie Ministerstwa Skarbu L. 872/DB/3, z dnia 21.IV.1925 r., ogłoszone w Dzienniku Rozkazów Nr 17.25 poz. 185, (w którym liczbę 372 DB/3 należy poprawić na 872 D.B/3.).

405.

Szef Adm. 6412 Budz.

Bezgotówkowe wpłaty przekazów pocztowych i na konta czekowe w P. K. O.

Rozporządzenie ministra poczt i telegrafów z dnia 4 października 1927 r. o bezgotówkowych wpłatach przekazów pocztowych i na konta czekowe w Pocztowej Kasie Oszczędności przez władze, urzędy państwowe i podległe im instytucje państwowe, oraz związki samorządowe.

(Okólnik Ministerstwa Skarbu L. D. VII.3020/2 z dn. 13 października 1927 r.)

Na zasadzie art. 6 ustawy z dnia 3 czerwca 1925 r. o pocztach, telegrafach i telefonach (Dz. Ust. R. P. Nr 58 poz. 584) i rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1927 r. w sprawie ustano-

wienia urzędu Ministra Poczt i Telegrafów (Dz. Ust. R. P. Nr 5 poz. 26) — zarządzam, co następuje:

§ 1. Władze i urzędy państwowe, tudzież podległe im instytucje państwowe, oraz związki samorządowe, posiadające w oddziałach Banku Polskiego rachunki żyrowe — mogą posługiwać się przy wpłatach w urzędach pocztowych kwot przekazów pocztowych, tudzież przy wpłatach na konta czekowe w Pocztowej Kasie Oszczędności zamiast gotówki — czekami przelewowymi (obrachunkowymi) ze swego rachunku żyrowego w Banku Polskim, na także rachunki w tym Banku urzędów pocztowych, a mianowicie:

- a) przy wpłatach, dokonywanych w urzędach pocztowych, znajdujących się w siedzibach oddziałów Banku Polskiego, na rachunek żyrowy miejscowego urzędu pocztowego, przyjmującego wpłaty bezgotówkowe,
- b) przy wpłatach, dokonywanych w urzędach pocztowych, znajdujących się w miejscowościach, w których niema oddziałów Banku Polskiego, na rachunek żyrowy urzędu pocztowego, którego nazwę — na życzenie instytucji wpłacającej — zakomunikuje pisemnie urząd pocztowy, przyjmujący wpłaty bezgotówkowe.

§ 2. Władze i urzędy państwowe, tudzież podległe im instytucje państwowe mogą, o ile posiadają konta czekowe w pocztowej Kasie Oszczędności, posługiwać się przy wpłatach kwot przekazów pocztowych, w miejsce gotówki — czekami przelewowymi P. K. O. ze swego konta czekowego na także konto w P. K. O. tej dyrekcji poczt i telegrafów, której podlega urząd pocztowy, przyjmujący wpłatę bezgotówkową.

Ten sam urząd pocztowy jest obowiązany — na życzenie wpłacającej instytucji, zakomunikować pisemnie numer właściwego konta czekowego dyrekcji poczt i telegrafów.

§ 3. Przy wpłatach kwot przekazów pocztowych zapomocą czeków przelewowych — urzędy pocztowe wydają dowody nadania tak, jak przy wpłatach gotówkowych.

§ 4. Czeki przelewowe winny być wystawione prawidłowo, w myśl obowiązujących przepisów i zawierać pieczęć urzędową, oraz podpisy osób uprawnionych do podpisywania czeków instytucji wpłacającej.

Wzory tych podpisów i odcisk pieczęci urzędowej, jak również wszelkie ewentualne zmiany odnośne — winny interesowane instytucje przesłać do wiadomości urzędu pocztowego, przyjmującego wpływy bezgotówkowe.

§ 5. Czeki przelewowe winny opiewać na ogólną sumę kwot wymienionych na przekazach pocztowych i winny być doręczone wraz z przekazami pocztowymi urzędnikowi pocztowemu, przyjmującemu wpłaty przekazów pocztowych.

Czeki przelewowe P. K. O. doręcza się w urzędowej, niezależnej kopercie P. K. O.

§ 6. Opłaty taryfowe przekazów pocztowych, wpłacanych zapomocą czeków przelewowych, mogą być uiszczane również czekami.

W tych wypadkach cheki przedstawiane przy wpłacie przekazów pocztowych muszą być wystawiane na łączną sumę kwot przekazów i kwot opłaty taryfowej.

§ 7. Jeśli w danej miejscowości istnieje kilka urzędów pocztowych, przyjmowanie wpłat przekazowych zapomocą czeków przelewowych odbywa się wyłącznie w głównym urzędzie pocztowym.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 5 lipca 1926 r. Nr 2070/I. Monitor Polski Nr 154 poz. 441 z r. 1926, Dz. Urz. h. Gen. Dyr. P. i T. Nr 28 p. 71 z r. 1926 (oraz rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 12 kwietnia 1927 r. Nr 1692/IV) Monitor Polski Nr 106 poz. 271 z r. 1927, Dz. Urz. Min. P. i T. Nr 19 poz. 58 z r. 1927. „Minister (—) Bogusław Miedziński”.

Podając powyższy okólnik do wiadomości i odpowiedniego zastosowania, polecam ogłoszenie powyższego odnotować w Dzienniku Rozkazów Nr 9.27 poz. 82.

406.

Dep. Int. 40581 Og. VI.

Opłaty stemplowe od pokwitowań kas skarbowych z uiszczenia opłaty stemplowej od podań i świadectw.

Na skutek pisma Ministerstwa Skarbu Dep. Podatków i Opłat L. D. P. O. 8478/VII/27 z dnia 13 września 1927 r. wyjaśniam:

W myśl art. 151 i 161 ustawy o opłatach stemplowych opłata stemplowa od podania, jak również opłata stemplowa od świadectwa, mogą być uiszczane nie tylko zapomocą znaczków stemplowych, lecz także gotówką w kasie skarbowej.

Jeżeli do podania (w szczególności do podania o wydanie świadectwa) załączono pokwitowanie kasy skarbowej z uiszczenia opłaty stemplowej od podania, względnie świadectwa, to w celu obliczenia wysokości opłaty od podania nie liczy się owego pokwitowania jako załącznika, gdyż wyraźnie lub

milczące oświadczenie petenta, iż uiszczył w kasie skarbowej opłatę od podania, względnie od świadectwa, jest na mocy punktu 1 art. 142 ustawy o opłatach stemplowych wolne od opłaty, jako „wiadomość udzielona w sprawie publicznej, w myśl obowiązującego przepisu”.

Jeżeli więc, np. do podania załączono trzy załączniki, z których jednym jest wyżej określone pokwitowanie kasy skarbowej, to należy tytułem opłaty przewidzianej w punkcie 2 art. 145 uiszczyć tylko 1 zł (t. j. dwa razy po 50 gr), a nie 1 zł 50 gr.

407.

Dep. Int. 42873 Og. VI.

Opłaty stemplowe od upoważnień na rachunkach.

(Okólnik Ministerstwa Skarbu L. D. VII 3081/2 z dnia 18 października 1927 r.).

Doszło do wiadomości Ministerstwa Skarbu, że niektóre urzędy nie przestrzegają przepisów o uiszczeniu opłaty stemplowej od upoważnień, umieszczanych na rachunkach, a wystawianych na rzecz osoby trzeciej, do odebrania przez tę osobę danej należności od skarbu państwa.

Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że upoważnienia, umieszczone na rachunkach, przedstawianych urzędowi państwowemu, a stwierdzających należność wobec skarbu państwa, ujęte np. w formę następującą: „Powyższą sumę prosimy wyasygnować na imię p. N. N.” — podlegają opłacie stemplowej, gdyż w myśl art. 111 p. 2 ustawy o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr 98 poz. 570) przedmiotem opłaty stemplowej jest również „pełnomocnictwo, podpisane tylko przez mocodawcę, wręczone osobie trzeciej, wobec której pełnomocnik ma zastępować mocodawcę”.

408.

B. Og. Adm. 13599.

Umowy na dostawy rządowe — poprawka.

Na podstawie okólnika Ministerstwa Skarbu L. D. III 2626/2, polecam, wymienioną w Dzienniku Rozkazów Nr 11.27 poz. 105 pkt 17, nazwę instytucji: „Główny Urząd Miar i Wąg” poprawić na: „Główny Urząd Miar”.

Warszawa, dnia 29 listopada 1927 r.

Minister spraw wojskowych
(—) J. Piłsudski,
Marszałek Polski.

OBWIESZCZENIA.

Dep. Int. 44032 R. B. II.

1. Uruchomienie pomocniczej kasy skarbowej w Tomaszowie Mazowieckim.

Ministerstwo Skarbu, pismem D. VII 1605/1 z dn. 25.X.1927 r., zawiadomiło, że w dniu 15.IX.1927 r. została uruchomiona w Tomaszowie Mazowieckim pomocnicza kasa skarbową brzezińska.

Codienne wpływy kasy są przekazywane za pośrednictwem P. K. O. na rachunek Kasy Głównej w Brzezinach.

Kw. Gl. 1974 Druk.

2. Biurkowe kalendarze terminowe na rok 1928.

Biurkowe kalendarze terminowe-stojące na 1928 rok, przystosowane do potrzeb wojska, wydaje Drukarnia M. S. Wojsk. Najważniejsze terminowe daty zostały skrupulatnie opracowane i oznaczone.

Cena egzemplarza 1 złoty, z przesyłką pocztową 1.20 zł.

Przy jednorazowym zamówieniu 20 egzemplarzy — bez dopłaty za przesyłkę pocztową, ponad 100 egzemplarzy — 10 procent rabatu.

Zamówienia przyjmuje: Drukarnia M. S. Wojsk., Warszawa, Przejazd 10, tel. 272-51.

